

end 3 Gebhyrer, selv om det kom til 4, 5 eller 6 forskjellige Havne. Jeg troer imidlertid, at dette kan afhjælpes ved en Redaction, og jeg skal tillade mig til anden Behandling at stille Forslag i denne Retning. — Loven har jo en væsentlig Vigtighed i oeconomist Henseende, idet, saaledes som der ogsaa er oplyst i Motiverne, Eierne af Dampskibe i regulair Fart have været nøbde til at træffe privat Aftale med Consulerne om Consulatsgebhyrer, fordi disse ellers ville naae op til en overordenlig Høide; men det er i det Hele ikke ønskeligt, at en saadan Aftale skal skee privat, det er meget bedre, at der er en Lov, som bestemmer Gebhyrerne. Det er ogsaa af overordenlig stor Vigtighed med Hensyn til Communicationen i det Hele, at § 2 bestemmer, at der i visse Tilfælde slet ikke skal erlægges Consulatsgebhyr. Det forholder sig nemlig for Tiden saaledes, at Dampskibe, undertiden ere forhindrede i at anløbe forskjellige Havne, idet den Fragt, de kunne fortjene ved at komme derind og losse nogle enkelte Collis, langtfra er tilstrækkelig til at dække blot Consulatsgebhyret, da det efter den nuggældende Bestemmelse er saaledes, at de maae betale Consulatsafgiften af hele Drægtigheden. Jeg anseer denne Bestemmelse i § 2 for overordenlig vigtig, navnlig siden vi have faaet Dampskibe, der fare paa Nabolandene; for Tiden maae Skibe, saasnuart de paa deres Veie anløbe, f. Ex. Christianssand, Arendal, Stavanger eller Bergen, betale fuldt Consulatsgebhyr paa alle disse Steder.

David: Jeg skal tillade mig med Hensyn til det foreliggende Lovudkast, som sikkert vil møde almindelig Billigelse, fordi en høi Grad af Billighed ligger til Grund for samme, at gjøre en eneste Bemærkning. Naar det i Udskastets § 2 hedder, at et Skib skal være fritaget for at svare Consulatsgebhyr, naar det i en Mellemhavn ikke losser eller lader Gods, der bestøver Mere end $\frac{1}{10}$ af Skibets Drægtighed, saa forekommer det mig, at denne Bestemmelse, naar Lovudkastet bliver ophøiet til Lov, meget let vil kunne give Anledning til, at vedkommende Skippere og Rhebere synes berettigede til at klage, idet $\frac{1}{10}$ af et Skibs Drægtighed

jo er en meget forskjellig Størrelse for de forskjellige Skibe; det kunde f. Ex. blive en Følge heraf, at naar to Skibe, hvoraf det ene havde, lad os sige, en Drægtighed af 29 Commercelæster, og det andet en Drægtighed af 31 Commercelæster, begge losse og lade 3 Commercelæster Gods i en Mellemhavn, vilde det sidste blive ganske fritaget for at svare Consulatsgebhyr, medens Skibet paa de 29 Commercelæster vilde komme til for de losse og lade Vareer at svare fuldt Consulatsgebhyr af hele Skibets Drægtighed. Det forekommer mig, som sagt, at dette meget let vil kunne give Anledning til, at en Rheber eller Skipper troer sig forurettet ligeoverfor en anden. Man kunde endog tænke sig 2 Skibe af meget nær den samme Drægtighed, hvoraf det ene, naaget det losse eller lade Mindre end det andet, dog vilde komme til at svare fuldt Consulatsgebhyr eller idetmindste Consulatsgebhyr for Losning eller for Ladning, medens det andet Skib, der var blot lidt større, kunde losse eller lade lidt Mere og ikke bestomindre blive fri for at svare Consulatsgebhyr. Jeg skal derfor troe, at det vilde være rigtigere, om man istedetfor at fastsætte Grændsen for den Deel af Skibet, der skal være fritagen for Consulatsgebhyr, til en Quotient af Skibets Drægtighed, satte en af Drægtigheden uafhængig Maximalgrændse for, hvad der kan losses eller lades, uden at der skal svares Consulatsgebhyr; om denne Grændse nu skal sættes til 2, 3 eller 4 Commercelæster, vilde jo berøe paa en nærmere Undersøgelse af Gjennemsnitsstørrelsen af de Skibe, der i Almindelighed fare indenfor den i Lovudkastet betegnede Linie. Jeg skal saaledes forbeholde mig, efterat have foretaget en saadan Undersøgelse, der kan vejlede mig med Hensyn til den Grændse, som jeg troer at burde foreslaae, at stille et Erdringsforslag til den følgende Behandling, der skal gaae ud paa, istedetfor Tiendebelen af Skibets Drægtighed, at fastsætte et bestemt Beløb af, hvad der maa losses eller lades, som da i alle Tilfælde uden Hensyn til Skibets Drægtighed bliver fri for at svare Consulatsgebhyr.

Krieger: Det er kun med Hensyn til Lovudkastets to sidste Paragrapher, at jeg vil